

Varga László Edgár

ZSOLTÁR

*én istenem te szép híves patak
hová futottál szökdeltél előlem?**
mikor azt hinném: végre láttalak
rejtőzve megmaradsz: forrás a kőben
azt mondják ott vagy fában és fűben
mit jobb kezed elvett ballal azt adod
nézd: futok utánad levegőtlen
ágaktól megtépett szomjas szarvasod
ne most apadj – félek hogy meghalok
perzsel a nap és eldőlök vértelen
ne leckéztess hisz rossz diák vagyok
és ne most kapj rajta elmúlt vétkeken
hadd ízleljem meg hús forrásodat
habodban hadd nézzem szarvasképeket
akit magára hagysz az megrohad
szomjas vagyok – itass; fogjál – szétesek

AZ ŐSZINTE VERS HELYETT

előbb-utóbb meg kell írnom azt a verset
amiben bevallok mindent töredelmesen
de ma talán még elodázhatom ezt is
és pár szép képpel lerendezhetem a művészet dolgát
hogy mondjuk épp felengeded az üveggalambokat
(nem saját)
miközben nagyon szeretlek persze
az irodalomtörténészek meg majd
hosszú tud. konferenciákon vitázhatnak arról

* Nemes Nagy Ágnes: *Patak*

hogy ezt a költeményt
(mert addigra költemény lesz
nem csak egy szaros vers)
vajon tényleg neked írtam-e
vagy annak a másiknak-harmadiknak
akivel hírbe hoznak az évek során
hisz ilyen meg olyan utalás van
a kiadatlan versek (költemények?)
c. posztumusz kötetben is
(végrendeletben tiltottam ugyan meg hogy kiadják
de csak megjelenik
„az életmű teljesebb megértéséhez elengedhetetlen”
– érvel majd az előszóban
egy magát (is) mentető verskufár
akit a végrendelet értelmében
az ügyvédem beperel)
szóval írhatnék még ilyen szép nyegle képeket
hogy az üvegposzáták meg a hajnali vagy alkonyi fények
a felhőgírlandok szelíd őzikék
azúr tengerszemek és a többi biszbasz mind
hogy ez az egész kicseszett giccsparádé
ez volna tán a szerelem
pedig egészen biztosan nem ez
sőt a tud. akadémia tiszt. tagjai még abban sem
lesznek egészen biztosak
ki az alany (vagy a tárgy)
nemhogy az érzés mibenlétét meg lehetne ragadni
pedig az végképp nem képezheti vita tárgyát
hogy kinek szól a vers
annak szól aki olvassa és saját szerelmét (x) helyettesíti be
az általam megadott képletbe
így váltják fel a te illatos fürtjeidet az ő illatos fürtjei
a te érett őszibarack melleidet
az ő alma (körte sárgadinnye etc.) mellei
így működik a művészet:
előbb-utóbb mindenki behelyettesítődik
így működik az élet is

de majd egy versben úgyis bevallok töredelmesen mindent
például hogy jó szerelmes verset nem írhat az
aki épp szerelmes
aki nem volt még
vagy már nem az
most csak felengeded az üveggerlicéket
– de kérlek meg ne kérdezd ki az a „te” a versben
(a tud. konf. tiszt. résztvevőinek meg csucsú;
ez igazán nem tartozik rájuk)
– épp felengeded az üvegcsinegéket
a színes üvegpacsirtákat
és azok – mint az várható volt – a kritikus magasság elérésekor
hirtelen zuhanórepülésbe kezdenek
és szilánkokra törnek a kővé vált tengeren
mondjuk szerdán délután 6.17-kor
amikor világszerte a legkevesebben szeretkeznek
és még a fény is kissé apokaliptikus

Időrajzok